

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonė dėl Pasiūlymo priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą, nustatančią Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos direktyva)

COM(2005) 505 final — 2005/0211 (COD)

(2006/C 185/04)

Taryba, vadovaudamasi Europos bendrijos steigimo sutarties 175 straipsniu, 2005 m. lapkričio 29 d. nusprendė pasikonsultuoti su Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu dėl *Pasiūlymo priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą, nustatančią Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos direktyva)*. COM(2005) 505 final — 2005/0211 (COD).

Žemės ūkio, kaimo plėtros ir aplinkos skyrius, kuris buvo atsakingas už darbo šiuo klausimu organizavimą, 2006 m. kovo 21 d. priėmė savo nuomonę. Pranešėja Sánchez Miguel.

426-ojoje plenarinėje sesijoje, įvykusioje 2006 m. balandžio 20–21 d. (balandžio 20 d. posėdis), Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas priėmė šią nuomonę 137 nariams balsavus už ir 3 susilaikius.

1. Išvados ir rekomendacijos

1.1 EESRK palankiai vertina pasiūlymą priimti direktyvą, susijusią su temine jūrų aplinkos apsaugos ir išsaugojimo strategija, suprasdamas, kad ji padės integruoti ir suderinti kai kurias jau esančias teises priemones, ypač kalbant apie panašią intervencijos į aplinką metodiką, kuri nustatyta Vandens pagrindų direktyvoje (VPD).

1.2 Vis dėlto, išlaikydamas kritišką poziciją, Komitetas mano, kad pasiūlymas dėl direktyvos yra reikalingas, tačiau jis nepakankamai išsamus. Mūsų jūrų ir vandenynų būklė tokia prasta, kad reikėtų imtis griežtesnių veiksmų siekiant įgyvendinti jau esamas priemones ir jas kontroliuoti. Be to, pasiūlymas turi tik dalinę įtaką jūrų aplinkos būklei. Todėl, Komiteto nuomone, labiau pasiteisintų pagrindų direktyva vėliau integruojant ir plačiau bei giliau vystant į šį pasiūlymą neįtrauktus aspektus.

1.3 Naudodamasi jau esamomis teisinėmis ir valdymo priemonėmis ir nepriimdamos naujų, valstybės narės išvengia papildomų finansavimo sąnaudų, ypač didesnės biurokratijos., Taip pat numatytos priemonės įtraukti į konsultavimo procesą ir į dalyvavimą visuomenę ir suinteresuotus subjektus, o tai labai svarbu siekiant labiau įtraukti piliečius į aplinkos apsaugos klausimų sprendimą.

1.4 EESRK norėtų pateikti keletą, jo nuomone, reikalingų rekomendacijų dėl siūlomos direktyvos turinio, kad Komisija galėtų įvertinti jo nuomonę kaip šiuo klausimu suinteresuotos pilietinės visuomenės indėlį.

1.4.1 Visų pirma, reikėtų išaiškinti ir sustiprinti Komisijos vaidmenį koordinuojant ir stebint regionų valdžios institucijas, kurios privalo įvertinti ir numatyti tikslus bei jų įgyvendinimo priemones joms pavaldžiai jūrų aplinkai siekiant suvienodinti ir suderinti visuose pakrančių regionuose vykdomus veiksmus. Nereikia pamiršti, kad jūros ir vandenynai gali driektis kelių valstybių teritorijoje, ir centralizuotas koordinavimas leistų daryti įtaką šalims, kurios nėra ES narės, kur Bendrijos veiksmai

galimi, ypač toms šalims, su kuriomis ES sudarė tarptautinius susitarimus.

1.4.2 Kalbant apie „geros ekologinės būklės“ apibrėžimą, paremtą bendrais kokybiniais deskriptoriais, Komiteto nuomone, reikėtų įtraukti ir kiekybinius deskriptorius, kaip buvo padaryta kontinentinių vandenų atveju Vandens pagrindų direktyvoje, nes gera jūrų vandenų būklė didžiąja dalimi priklauso nuo kiekybinių faktorių. Kaip nurodyta 5.5 dalyje, aplinkos apsaugos tikslai turėtų būti bent jau tie patys, kurie apibrėžti komunikate, nes pasiūlyme dėl direktyvos jie tokio bendro pobūdžio, kad dėl to gali nukentėti jų veiksmingumas.

1.4.3 Kalbant apie specialių teritorijų, kurios taip apibūdinamos todėl, kad jose neįmanoma įgyvendinti aplinkos apsaugos tikslų, atranką, dėl neaiškaus teksto formulavimo gali pasitaikyti piktnaudžiavimo atveju. Todėl Komitetas siūlo aiškiai ir tiksliai apibrėžti šioms teritorijoms suteikiamo specialių teritorijų statuso priežastis, ir šio statuso patvirtinimo Komisijoje tvarką.

1.5 Galiausiai, Komitetas norėtų atkreipti dėmesį į du klausimus, kurie ypač svarbūs veiksmingam siūlomų tikslų įgyvendinimui. Pirmasis susijęs su tiesioginiu visų anksčiau priimtų priemonių, turinčių įtakos jūrų aplinkai, įgyvendinimu. Pavyzdžiui, įeinančių priemonių paketui ERIKA I, II ir III, ypač susijusių su prieglobsčio uostais, transeuropiniu jūrų laivų judėjimo stebėjimo tinklu, valstybinės laivų registravimo priežiūros sistemos sukūrimu, į jūrą išmetamų atliekų ištyrimu ir identifikavimu (įskaitant sprogmenis, radioaktyvių medžiagų konteinerius) ir kt.

1.5.1 Antras klausimas, į kurį reikėtų atsižvelgti, susijęs su jūrų aplinkos moksliniais tyrimais, kurie, gilinant ir tobulinant žinias, turėtų padėti išaiškinti tikslus ir sudaryti priemonių, reikalingų geros aplinkos būklės atstatymui, programas. Todėl reikėtų aktyviau dalyvauti Europos bendrosiose mokslinių tyrimų programose.

2. Pagrindimas

2.1 2002 m. Komisija pristatė komunikatą⁽¹⁾, kuriuo paremtas pasiūlymas priimti čia nagrinėjamą direktyvą, nustatančią jūrų aplinkos apsaugos ir išsaugojimo strategiją, siekiant skatinti tausų jūrų naudojimą ir jūrų ekosistemų išsaugojimą. Šeštojoje Bendrijos aplinkos apsaugos veiksmų programoje jau buvo užsiminta apie būtinybę sukurti jūrų aplinkos apsaugos ir išsaugojimo priemones ir pastebėta, kad tausaus Europos jūrų ir vandenynų naudojimo tikslas negali būti pasiektas atskiros politikos priemonėmis. Nedelsiant teko imtis skubių veiksmų, nes daugelis Šeštojoje Bendrijos veiksmų programoje numatytų pavojų virto tikrove tokiu mastu, kuris smarkiai pranoko pesimištesnias prognozes⁽²⁾.

2.2 Minėtame komunikate siūloma strategija paremta Europos jūrų aplinkos būkle, kuri smarkiai prastėja ir kurią veikia klimato kaita, jūrų tarša pavojingosiomis medžiagomis, pramoninė žūklė, jūrų eutrofikacija ir papildomas pavojus dėl introdukuotų nevietinių rūšių. Turint omenyje kitas institucinio pobūdžio kliūtis, būtent išimtinę valstybių narių kompetenciją jų teritoriniuose vandenyse, tarptautinius susitarimus, taikomus ir ne ES narėms, bei įvairius susitarimus viso pasaulio mastu⁽³⁾, tai aiškiai suprastume, kad būtina įgyvendinti šią strategiją nepaisant visų sunkumų.

2.3 Tuo pat metu kaip ir pasiūlymas dėl nagrinėjamų direktyvos buvo pristatytas kitas komunikatas⁽⁴⁾, dėl kurio EESRK nebuvo prašyta pateikti nuomonės ir kuriame teigiama, kad netrukus bus parengta Jūrų aplinkos strategijos žalioji knyga. Komitetas mano, kad Komisija turėtų atsižvelgti į jo nuomones ir jose pateiktas pastabas. Geriausia būtų dar kartą prašyti Komiteto nuomonės suteikiant jam galimybę apibendrinti žinias ir nuomones jūrų aplinkos (žuvininkystė, transportas, angliavandeniliai ir kt.) politikos klausimu. EESRK, kaip pilietinės visuomenės atstovui, svarbu išsakyti savo nuomonę.

3. Pasiūlymų santrauka

3.1 Pasiūlyme dėl direktyvos, kuris bus nagrinėjamas, numatyta jūrų aplinkos apsaugos ir išsaugojimo strategijos įgyvendinimo priemonė. Be to, jame atsižvelgiama į tarptautines, ypač Komisijos ir valstybių narių pasirašytas konvencijas, remiamas

⁽¹⁾ COM(2002) 539 final – Komisijos komunikatas Tarybai ir Europos Parlamentui „Jūrų aplinkos apsaugos ir išsaugojimo strategijos link“.

⁽²⁾ Dėl išsamesnės analizės žr. OL C 133, 2003 6 6. nuomonę dėl Komisijos komunikato Tarybai ir Europos Parlamentui „Jūrų aplinkos apsaugos ir išsaugojimo strategijos link“. Pranešėja Marika Candelas Sánchez Miguel.

⁽³⁾ 2002 m. rugsėjo 4 d. Johannesburge įvykusio aukščiausio lygio susitikimo išvadų I-IV skyriai apima sutartis dėl vandenynų ir jūrų, žvejybos, jūrų taršos ir mokslinių tyrimų. Žr. OL C 133, 2003 6 6. nuomonę.

⁽⁴⁾ COM(2005) 505 final, 2005 10 14.

Jungtinių Tautų⁽⁵⁾, ir regioninius susitarimus⁽⁶⁾, kuriais ši direktyva turi remtis, kad būtų vykdomi juose priimti išpareigojimai.

3.2 Pasiūlymas dėl direktyvos suskirstytas į penkis skyrius. Pirmajame išdėstytos bendrosios nuostatos, kuriose apibrėžiamas dalykas (1 straipsnis), taikymo sritis (2 straipsnis), jūrų regionai ir subregionai (3 straipsnis), jūrų strategijos (4 straipsnis), valstybių narių koordinavimo ir bendradarbiavimo taisyklės (5 straipsnis) ir kompetentingos institucijos (6 straipsnis).

3.3 Pirmame skyriuje reikėtų išskirti 4 straipsnį dėl jūrų strategijos, kurią valstybės narės turėtų parengti kiekvienam jūrų regionui ir kurioje būtų numatyti šie veiksmai:

— vandenų ekologinės būklės ir žmogaus veiklos poveikio aplinkai pradinis vertinimas;

— vandenų geros ekologinės būklės nustatymas;

— aplinkos apsaugos veiksmų nustatymas;

— tikslų vertinimo ir atnaujinimo stebėsenos programos parengimas.

Be to, reikės priemonių programos, skirtos gerai ekologiškai jūrų ir vandenynų būklei pasiekti, kuri turės būti parengta vėliausiai iki 2016 m.

3.4 Antrame ir trečiame skyriuose pristatomos jūrų strategijos: antrame apibrėžiamos strategijų rengimo taisyklės, o trečiame — priemonių programos.

3.4.1 **Jūrų strategijos rengimo** priemonės paremtos jūrų vandenų pradiniu vertinimu, kurį atlieka valstybės narės (7 straipsnis) ir kurį turėtų sudaryti įvairūs aspektai, pvz., ekonominė ir socialinė jų naudojimo ir būklės blogėjimo kainos analizė. Apibrėžiama gera ekologinė būklė (8 straipsnis ir II priedas) ir aplinkos apsaugos tikslai (9 straipsnis ir III priedas), galiausiai nustatomos stebėsenos programų kūrimo taisyklės (10 straipsnis ir II, IV priedai) ir patvirtinimo metodas (11 straipsnis).

⁽⁵⁾ Jungtinių Tautų konvencija dėl jūrų teisės, 1998 m. kovo 23 d., Tarybos Sprendimas 98/392/EB.

⁽⁶⁾ Konvencija dėl Baltijos jūros zonos aplinkos apsaugos, Sprendimas 94/157/EB; Konvencija dėl Šiaurės-Rytų Atlanto zonos aplinkos apsaugos, Sprendimas 98/249/EB; Konvencija dėl Viduržemio jūros apsaugos nuo teršimo, Sprendimas 77/585/EEB, pakeistas 1995 m.

3.4.2 Trečiame skyriuje nustatytos **priemonių programos**, kurias turi įgyvendinti valstybės narės visuose joms priklausančiuose jūrų regionuose (12 straipsnis ir V priedas) siekdamos geros ekologinės būklės ir atsižvelgdamos į pradinį vertinimą, apie kurias turi būti pranešta Komisijai (14 straipsnis) ir kurias ji vėliau patvirtina (15 straipsnis). Specialioms teritorijoms numatytos *ad hoc* priemonės (13 straipsnis).

3.5 Ketvirtame skyriuje nustatytos strategijų atnaujinimo kiekvienam jūrų regionui taisyklės (16 straipsnis) ir reikalavimas kas trejus metus rengti tarpines ataskaitas (17 straipsnis). Reikėtų atkreipti dėmesį į 18 straipsnį, kuriame pagal Direktyvą 2003/35/EB nustatomos viešų konsultacijų ir informavimo taisyklės. Šiame skyriuje taip pat apibrėžtas Komisijos uždavinys rengti vertinimo ataskaitas apie šios direktyvos įgyvendinimą (19 straipsnis) ir ją peržiūrėti praėjus ne daugiau kaip 15 metų nuo jos įsigaliojimo.

3.6 Paskutiniame penktame skyriuje numatytos techninės nuostatos atkreipiant dėmesį į pateiktus priedus (21 straipsnis) ir komitetą, kuris padės Komisijai atlikti šią užduotį.

4. Pastabos dėl pasiūlymo

4.1 Šis pasiūlymas dėl direktyvos turėtų būti svarstomas kartu su pirmiau minėtu Komisijos komunikatu Tarybai ir Europos Parlamentui „Jūrų aplinkos apsaugos ir išsaugojimo strategijos link“ (dėl išsamesnės analizės žr. Komiteto nuomonę (CESE/578/2003) dėl šio komunikato). Svarbiausios komunikato nuostatos yra šios:

- atskirų valstybių narių vykdomos politikos siekiant geresnės jūrų aplinkos būklės nepakanka; maža to, Bendrijos jūrų vandenų būklė vis blogėja;
- valstybės neveiksmingai prižiūri jūrų vandenų būklę;
- trūksta mokslinių žinių jūrų aplinkos srityje ir reikėtų daugiau dėmesio skirti moksliniams tyrimams;
- aspektai ir tikslai, susiję su būtinybe sukurti jūrų aplinkos apsaugos ir išsaugojimo strategiją, apibrėžti pakankamai gerai ir jiems įgyvendinti siūlomi 23 galimi veiksmai.

4.2 EESRK nuomonėje buvo iškelti šie punktai:

- a) komunikatas yra pirmas žingsnis imantis jūrų aplinkos apsaugos ir išsaugojimo veiksmų;

- b) vis dėlto trūksta aiškios ir veiksmingos veiksmų metodikos, panašios į tą, kuri nustatyta Vandens pagrindų direktyvoje;

- c) tokioje ekosistemomis paremtoje metodikoje turėtų būti apibrėžta „gera vandenų būklė“, numatytas jūrų aplinkos zoninio tarifo nustatymas, apibrėžti valdžios institucijų vykdomo koordinavimo kriterijai, mechanizmai ir kt.

4.3 šiuo požiūriu į pasiūlymą dėl direktyvos įtraukti svarbūs EESRK nuomonės aspektai šiek tiek kitaip juos aiškinant, numatyta panaši veiksmų metodika kaip Vandens pagrindų direktyvoje, bet su aiškiais skirtumais, kai kalbama apie Komisijos ir valstybių narių vaidmenį bei įvairių metodikos elementų derinimą. Tų elementų pagrindas ir nauda nėra pakankamai išaiškinti ir yra didelių prieštaravimų. Pavyzdžiui:

- a) komunikate teigiama, kad atskiros politikos priemonės ir Bendrijos bendrosios nuostatos yra neveiksmingos, tačiau šis veiksmų modelis išlaikytas ir pasiūlyme dėl direktyvos;
- b) komunikate išsamiai apibrėžti aspektai, tikslai ir veiksmai tik iš dalies atitinka tuos, kurie išdėstyti pasiūlyme dėl direktyvos.

4.4 EESRK nuomone, šis pasiūlymas dėl direktyvos yra:

- a) reikalingas, bet nepakankamas siekiant apsaugoti ir išsaugoti Europos Sąjungai rūpimą jūrų aplinką, kuri neapsiriboja vien tik jos jurisdikcijai priklausančiais jūrų vandenimis;
- b) geras atskaitos taškas, kuris turėtų būti papildytas svarbiais aspektais;
- c) neišbaigtas, todėl *a posteriori* reikėtų išplėtoti naujus aspektus ir įtraukti juos į pasiūlymą, kad tai būtų tikrai reikiamos apimties ir išsamumo pagrindų direktyva.

4.5 Direktyvos taikymas tenka beveik vien tik valstybėms narėms. Komisija tik nustato įvairių veiksmų gaires, yra informuojama valstybių narių ir priima arba atmeta *mutatis mutandis* ekologinės būklės, aplinkos apsaugos tikslų ir rodiklių bei stebėsenos ir priemonių programų su specialiomis teritorijomis apibrėžimus.

4.6 Direktyvoje naujos teisinės ar valdymo priemonės nenustatomos, o taikomos tos, kurios jau sukurtos Bendrijos lygiu ir įtvirtintos Europos Sąjungos pasirašytuose tarptautiniuose susitarimuose.

- 4.7 Paaiškinama, kaip valstybių narių visuomenė ir suinteresuoti subjektai galės jose dalyvauti.

5. Konkrečios pastabos

5.1 Patirtis, įgyta įgyvendinant didelio masto ir daug pastangų reikalaujančias Europos priemones (Vandens pagrindų direktyvą, Integruotos taršos prevencijos ir kontrolės direktyvą) valstybėse narėse, rodo, kad Komisija turi atlikti aktyvų vaidmenį ne tik stebint, bet ir koordinuojant bei centralizuojant paramos valstybėms veiksmus pagal subsidiarumo principą. Todėl Komisija turėtų surengti jūrų regionų ir subregionų kompetentingų institucijų forumą, kuriame dalyvautų suinteresuoti asmenys iš šioje srityje pripažintų mokslo institucijų ir už žuvininkystės ir radionuklidų politiką atsakingi valdžios atstovai, bei jam vadovauti.

5.2 Pasiūlyme dėl direktyvos turėtų būti ne tik apibrėžtos būtinos pasiūlyto pradinio vertinimo duomenų ir tvirtinimo sąlygos, gera ekologinė būklė, aplinkos apsaugos tikslai, stebėsenos programa ir priemonių programa (įskaitant *ad hoc* priemones specialioms teritorijoms), bet ir nustatyta veiksmų tvarka bei terminas galimiems prieštaravimams. Ši procedūra turėtų turėti skatinančių elementų ir į ją turėtų būti įtraukti suinteresuoti subjektai bei visa visuomenė.

5.3 Pradinio vertinimo turinys pateiktas II priede. Lentelėje „pavojai ir poveikis“, remiantis anksčiau už pasiūlymą dėl direktyvos paskelbtu komunikatu, reikėtų apibrėžti su žmogaus veikla susijusias priežastis, jų ryšį su pavojais ir poveikiu bei jūrų aplinkos apsaugos kriterijais ir uždaviniais siekiant susieti juos su strategijos įgyvendinimo tikslais ir politika.

5.4 „Gera ekologinė būklė“ ir „jūrų aplinkos ekologinė būklė“ apibrėžiamos pagal „bendrus kokybinius deskriptorius, kriterijus ir standartus“. Reikėtų įtraukti ir kiekybinius deskriptorius, nes kai kuriems su pradiniu vertinimu ir gera ekologine būkle susijusiems kintamiesiems toks apibūdinimas reikalingas. Be to, į stebėsenos programas įtrauktų kintamųjų stebėjimui reikalingi kiekybiniai atskaitos taškai (pvz., fitoplanktono tankumas).

5.5 Aplinkos apsaugos tikslai apibrėžti 9 straipsnyje ir III priede remiantis pernelyg bendrais kriterijais. Reikėtų nustatyti būtiniausius kriterijus ir tikslus, bent jau tuos, kurie išdėstyti 2002 m. komunikate:

- biologinės įvairovės blogėjimas ir buveinių nykimas,
- pavojingosios medžiagos,
- eutrofikacija,
- radionuklidai,
- nuolatinė tarša naftos produktais,

- šiukšlės ir atliekos,
- jūrų transportas,
- sveikata ir aplinka,
- klimato kaita.

5.6 Priemonių programa (12 straipsnis, IV priedas) turėtų apimti bent jau pagal ES įstatymus privalomas priemones, ypač susijusias su pakrančių vandenimis, kuriems skirta veiksmų programa siekiama užkirsti kelią įvairių pirmiau išvardytų taršos šaltinių daromai žalai. Be to, turėtų būti įtrauktos privalomos priemonės, nustatytos tarptautiniuose susitarimuose ir konvencijose, bei *ad hoc* priemonės, skirtos sustabdyti jūrų aplinkos būklės blogėjimui specialiose teritorijose. Tokio apibrėžimo privalumas yra tas, kad įvairiose nuostatose ir norminiuose aktuose numatytos priemonės ir iniciatyvos sujungiamos į bendrą visumą tokiu būdu palengvinant jų įgyvendinimą.

5.6.1 Kita vertus, reikėtų užtikrinti, kad šios priemonių programos vien tik tuo neapsiribotų. Jeigu šių priemonių nepakaks sustabdyti jūrų aplinkos būklės blogėjimui, tai juo labiau nepakaks pasiekti gerai jūrų aplinkos ekologinei būklei. Šiuo požiūriu pakrančių teritorijose būtų naudinga periodiškai skleisti informaciją apie gerą praktiką ekologinių technologijų srityje (ekologiniai tualetai, valymo priemonės be fosfatų, buferinės apsaugos zonos, pakrantėse taikomi apribojimai ir kt.).

5.7 Pasiūlyme dėl direktyvos valstybėms narėms leidžiama atrinkti specialias teritorijas, kuriose aplinkos apsaugos tikslai negalės būti įgyvendinti dėl šių priežasčių:

- kitos valstybės narės arba ne ES narės veiksmai arba neveikimas;
- gamtinės priežastys arba *force majeure*;
- jūrų vandenų fizinių savybių pakeitimai arba pakitimai dėl veiksmų, kurių visų pirma imamasi visuomenės interesais.

5.7.1 Ši formuluoatė tokia neapibrėžta, kad dėl to gali pasitaikyti neteisingo taikymo atvejų. Todėl reikėtų:

1. šias priežastis labai aiškiai ir griežtai apibrėžti:
 - sudarant sąrašą kitos valstybės veiksmų ar neveikimo atvejų, kurie galėtų trukdyti aplinkos apsaugos tikslų įgyvendinimui;
 - apibrėžiant reiškinius, kurie laikomi gamtinėmis priežastimis, ir kriterijus, apibūdinančius *force majeure*;

— apibrėžiant kriterijus, apibūdinančius „visuotinės svarbos“ sąvoką;

2. nustatyti šių išimčių priėmimo Komisijoje tvarką dalyvaujant suinteresuotiems subjektams ir plačiai visuomenei.

5.8 Kalbant apie koordinavimo ir bendradarbiavimo klausimus, reikėtų atsižvelgti į ne ES šalis, besiribojančias su ES jūromis ir vandenynais, ne tik tas, kurios pasirašiusios tarptautinius susitarimus, skatinti jų didesnę bendradarbiavimą siekiant gerų rezultatų aplinkos apsaugos srityje.

5.9 Galiausiai, pasiūlymu dėl direktyvos skatinamas suinteresuotų subjektų ir visuomenės dalyvavimas per jau esančias valstybių sistemas. Daugelyje valstybių tos sistemos kelia abejonų, kartais dėl nepakankamo skaidrumo, kartais dėl vėlavimo atsakyti į pateiktus klausimus ar dėl suinteresuotų subjektų organizacijų neaiškumo ir t.t. Todėl Komisija turėtų nustatyti lanksčią ir veiksmingą suinteresuotų subjektų ir visuomenės skundų priėmimo ir sprendimo tvarką, užtikrinti visuomenės teisę į informavimą, konsultavimą ir dalyvavimą. Todėl, kaip jau buvo minėta, *mutatis mutandis* kriterijus iš tvirtinimo sistemos turėtų būti pašalintas.

2006 m. balandžio 20 d., Briuselis

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto
pirmininkė
Anne-Marie SIGMUND

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonė dėl Pramonės permainų pasienio regionuose valdymo po Europos Sąjungos plėtros

(2006/C 185/05)

Austrija, rengdamasi perimti pirmininkavimą ES Tarybai, vadovaudamasi Europos bendrijos sutarties 262 straipsniu, 2005 m. liepos 20 d. nusprendė prašyti Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto pateikti savo nuomonę dėl *Pramonės permainų pasienio regionuose valdymo po Europos Sąjungos plėtros*

Pramonės permainų konsultacinė komisija, kuri buvo atsakinga už Komiteto darbo šiuo klausimu organizavimą, 2006 m. kovo 22 d. priėmė savo nuomonę. Pranešėjas Marian Krzaklewski.

426-ojoje plenarinėje sesijoje, įvykusioje 2006 m. balandžio 20–21 d. (balandžio 21 d. posėdis), Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas priėmė šią nuomonę 69 nariams balsavus už, 2 - prieš ir 5 susilaikius.

1 dalis. EESRK išvadų ir rekomendacijų santrauka

Austrijos vyriausybė oficialiai paprašė Pramonės permainų konsultacinės komisijos (CCMI) parengti tiriamąją nuomonę tema „Pramonės permamos išsiplėtusioje Europos Sąjungoje: perspektyvos ir pasekmės pasienio regionuose“.

Komiteto nuomone, kitai valstybei perėmus pirmininkavimą Europos Sąjungos Tarybai, turi būti tiksliai apibrėžta „regiono“ sąvoka tarpvalstybiniame ir pramoniniame kontekste. Turi būti išskiriami su ES nepriklausančiomis šalimis besiribojantys regionai, taip pat atsižvelgta į tai, ar kaimyninė valstybė yra kandidatė į ES nares, ar ne.

Taip pat reikia atsakyti į klausimą, kur yra riba, skirianti paskutiniame praėjusio amžiaus dešimtmetyje šiuose regionuose

įvykusių permainų pasekmes ir su stojimu į ES bei plėtra susijusių pokyčių pasekmes. Be to, būtina įvertinti šiuose regionuose panaudotų Bendrijos metodų veiksmingumą, šalims rengiantis stoti ir įstojus į ES, ir atsilikimą, lyginant su kitais regionais.

Komitetas mano, kad formuojant ir įgyvendinant pramonės politiką išsiplėtusios ES pasienio regionuose svarbus ir netgi lemiamas veiksnys buvo ir yra tai, kad šiose teritorijose galima panaudoti ES struktūrinių fondų lėšas. Šiuose regionuose būtina didinti skiriamų struktūrinių lėšų dalį. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas „Dėl Europos tarpvalstybinio bendradarbiavimo grupės (ETBG) sukūrimo“ numato naujas galimybes šioje srityje. Komitetas ypač pabrėžia būtinybę įtraukti į ETBG